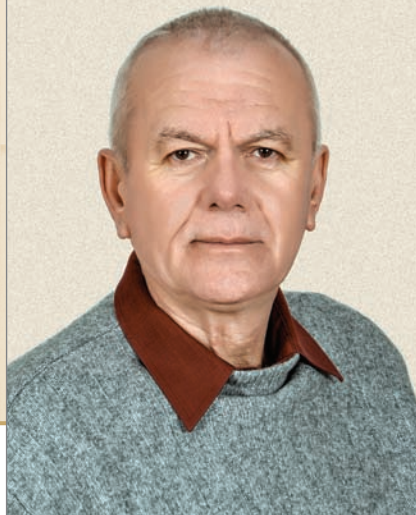

КУЛИК Михайло Павлович

Випусник
теплотехнічного
факультету (1972)

Доцент кафедри безпеки
життєдіяльності Івано-Франківського
національного технічного
університету нафти і газу

*Кандидат технічних наук, доцент.
Член-кореспондент Інженерної
академії України*

Народився 4 червня 1948 р. у с. Бабинці Рогатинського району Станіславської області (нині околиця м. Рогатина Івано-Франківської області) в родині службовців Катерини Михайлівни Тихої та Павла Івановича Кулика.

У 1966 р. Михайло Кулик закінчив Рогатинську середню школу № 1 і вступив на факультет автоматики Львівського політехнічного інституту. В 1972 р. він став випускником теплотехнічного факультету ЛПІ за спеціальністю «Автоматизація теплових та хімічних процесів».

Трудову та наукову діяльність М. П. Кулик розпочав за розподілом у секторі автоматизації виробництва підприємств нафтохімічного синтезу у Воронезькій філії ОКБА (Росія). Упродовж 1972–1979 рр. працював у відділі автоматизації виробництв полімерів, зокрема синтетичних каучуків, а потім із 1979 р. — у НДЛ-33 при кафедрі охорони праці ЛПІ. Очолював науково-практичну контрольно-вимірвальну лабораторію з проблем охорони праці. Працював старшим науковим співробітником у тій же лабораторії.

У 1987 р. Михайло Павлович Кулик захистив кандидатську дисертацію за спеціальністю 05.11.13 «Прилади і методи контролю та визначення складу речовин, матеріалів та виробів» на тему «Гідродинамічні дросельні вимірвальні перетворювачі показників якості полімеризатів синтетичних каучуків» у Ташкентському політехнічному інституті імені Абу Райхана Беруні (Узбекистан). Оскільки промисловість синтетичного каучуку стратегічно важлива (в Україні його не виробляють), публікації на таку тематику на той час мали гриф обмеженого поширення.

Після переходу на викладацьку роботу М. П. Кулик пройшов курси підвищення кваліфікації у Дніпропетровському металургійному інституті ім. Л. І. Брежнєва. Розпочав науково-практичну роботу зі зменшення екологічної небезпеки підприємств Львівської та Івано-Франківської областей. Із 1997 до 2003 р. такі заходи здійснювалися під егідою дочірнього підприємства «Євроекоскоп» (м. Львів).

До сфери наукових інтересів доцента Михайла Павловича Кулика належать: розробка приладів контролю фізико-механічних показників реологічних рідин і рідинних сумішей; розробка приладів для контролю параметрів охорони праці; розробка пристроїв для очищення забрудненого повітря. Проте головний науковий інтерес Михайла Павловича визначився дещо раніше у співпраці

з провідними працівниками спорідненої кафедри тепло-техніки та теплових електричних станцій, зокрема з доц. Д. М. Грінченком і проф. Й. С. Мисаком. Це — напрацювання наукових основ екологічно безпечних технологічних процесів теплової енергетики. Напрямок узгоджений із науковою тематикою кафедри БЖД ІФНТУНГ (енергетична безпека нафтогазових об'єктів).

М. П. Кулик — автор понад 130 наукових праць, близько 50 винаходів. У його доробку — декілька навчальних посібників і підручників: «Охорона праці в галузі» (2004), «Безпека життєдіяльності» (2010), «Охорона праці» (2008, 2009, 2011), «Охорона праці» із грифом МОН України, монографія «Цивільний захист та техногенна безпека нафтогазових об'єктів» (2014).

Михайло Павлович пишається тим, що йому пощастило навчатися та працювати в НУ «Львівська політехніка», із великою шаную згадає талановитих високопрофесійних викладачів Ю. І. Сітницького, Л. П. Фабрі, Є. П. Пістуну, В. А. Батлук, Й. С. Мисака та ін.

Гордий він і тим, що брав участь у формуванні громадського об'єднання «Товариство братів-рогатинців у м. Львові», а також філії міжнародної Спільки українських інженерів у Львові, яка потім трансформувалася в загальноукраїнську.

Сьогодні М. П. Кулик продовжує працювати на посаді доцента кафедри безпеки життєдіяльності ІФНТУНГ, викладає основи охорони праці, безпеку життєдіяльності та цивільний захист.

Колектив кафедри БЖД ІФНТУНГ на святкуванні 40-річчя кафедри та 70-річчя зав. каф., проф. Я. М. Семчука